

Ռաֆֆի

Երագ

Եւ գայլը գառին հետ պիտի բնակի, ու
 ինծը ուլին հետ պիտի պառկի, և որքը ու
 առոյգ առիծը, և պարարտ գուարակը, մէկ
 տեղ պիտի արածեն և նրանց մէկ պատիկ
 տղայ պիտի քշէ:

ԵՍԱՅԻ ՄԱՐԳԱՐԵ

Ես քնած էի հանգիստ և անուշ,
 Ինձ երևում էր հրաշալի աշխարհ,
 Այնտեղ թռչունն երգում էր քնքուշ,
 Այնտեղ լուսինը շողում էր պայծառ:

Այնտեղ ծաղկունքը խնկեին ամբրոս,
 Այնտեղ ծառն յուր չէր թափում տերև,
 Եվ բյուրեղի պես կամարվեր ջրիոս,
 Անուշ ջերմությամբ փայլում էր արև:

Ամեն ինչ այնտեղ խոսում էր անկեղծ
 Բարեկամական սեր, եղբայրություն,
 Եվ մշտագարուն կյանքով անեղծ
 Գեղափայլում էր անմահ բնություն:

Այնտեղ մահառիթ սուր և հրացան՝
 Փշրելով՝ շինեին խոփեր արորի,

Եվ չըկար զինվոր, այլ յուր վարուցան
Գործում էր ազատ մշակն արի:

Խաղում էր գառը գայլի հետ անվախ,
Սերտ եղբայրության ուխտելով դաշը,
Եվ միամիտ ցուն՝ աներկյուղ, ուրա՛խ
Լիզեր ամենի առյուծի բաշը:

Եվ բազեի մոտ անհոգ ճնճուղիկ
Յուր ուրախալի երգում էր երգը,
Նա չէր վնասում մրգաբեր ծաղիկ,
Ոչ երկրագործի ցորենի բերքը:

Այնտեղ զինվորի գուժկան մուգիկան
Վառողի ծխում մահ չէր պատճառում,
Այլ սրբանվեր սաղմոս, շարական
Խնկվում էր անուշ՝ աստծո տաճարում:

Եվ ժողովուրդը բնավ չէր կրում
Գառն հոգսերի ցավալի շղթան.
Հայրենի հողում՝ հունձքի և կալի
Էին պարապված, վարեին գութան:

Հրաշալի՛ աշխարհ... Հինավուրց ԳուշակՅ
Մարդկային կյանքին ձևեց այդ տարագ,
Բայց ես զարթեցա իմ քնեն անուշակ,
Ափսո՛ւ, որ տեսածս՝ էր մի լոկ երագ...